

verbum tamen poeticum est आ + दृ de sermonibus quibus aliquis non obtemperatur, cf. *Rāmāy.* 1, 1, 60.: नाद्रित्य वाक्यं *spornendo sermonem*. Dein sequitur हा कष्टं ज्ञयाभिभूतपुरुषं et in fine अवज्ञायते. Faciliora igitur vocabula, metro plerumque adaptata, insolentioribus substituit Cod. ut fit in sentiis gravioribus quae in ore hominum versari solent. Nilominus glossemata puto, quae tamen, ut plurima reliqua utilitatem suam in interpretando habent.

75. Neerat trium syllabarum vocabulum post सितं tum in Edit. et Schol. tum in Cod. A. Particulae ad lacunam supplendam in promptu sunt, sed lubrica in eiusmodi locis coniectura est; substitui शिरसि, exspecto tamen meliora. Infimorum ordinum, Chândâlorum sive Pariarum puteos ossiculo insignitos esse ne alii ex iis bibant, ex hoc versu discimus.

76. Codices A. B. स्वस्यां legunt sensui et metro contrarium. Distichon ceterum facillimum est.

77. Homines inducit ambigue haerentes utrum in divini fluminis Gangis ripa devotioni sese tradere an potius mulieres colere et literis incumbere magis conveniat; hoc ultimum plerisque placere, queritur auctor, brevitate vitae denuo in memoriam revocata. Vocabulum तपस्यन् hoc loco cum वैरागी, यतिः योगी convenit, sensu, ut in Bhagavadgita elatiore: de sensibus voluntate subiiciendis, tametsi per se तपस् poenitentiam significat voluntariam et cruciatus ex voto susceptos, unde अनुव्रतः poenitentis nomen est frequentissimum; apud *Manu* expiationem peccatorum intendit, ita tamen ut *Tapas* naturale, ea vivendi sit ratio secundum quam debita ordinis officia aliquis praestet (*Manu* 11, 236. et saepius). सविनयान् dedimus e Cod. B. et scholiis, neque enim सविषयान् sensum videtur praebere commodum; Commentarius ad subiectum traxit vocabulum: विनयेन सह परिचरामः tunc saltem legendum सविनयाः Idem Scholiasta ग्राह्यीयान् a sequentibus disiunxit: *libris sacris studeamus et carminibus profanis*, quia *Sâstram* de libris tantum sacris usurpari solet, quod tamen non ubique observatum. Γλυκὺ μέλισμα νέκταρος *Meleager* quoque dixit in Anthol. I. p. 35. ibiq. Jacobs.

78. Aliquantulum haesitavi in secunda huius versus voce स्वामी ob explicationem Schol. अमी क्षितिभुजः राजानः दुःखेन आराधितुं अग्रव्याः qua unum tantum agnoscere videtur enuntiatum, दुराराध्याः lectione, cui dein अमी illi sequatur cum particula aliqua conglutinatum quod pulchrius utique foret. Ast त्वमी contra metrum est, दुराराध्या वामी autem violentior iusto et nulla auctoritate confirmata correctio, quare tutius videbatur *dominum* servare et ad reges referre in universum. Hos enim, quantumvis morosos et perversos, colere malunt homines, ad maiorem dignitatem adspirantes, quam humanae fragilitatis memores religionis officiis vacare. Pro जरादेहे ut est ferenda Edit. lectio, जरादेहं Accusat., *senile corpus* vel melius *senile corpus ferentem* adiect. bahuvr. ad जीवितं pertinens, recepinus ex Cod. A. et Scholl.: अथ च ज्ञया सह देहं तत्र जीवितं अपि सकलं मृत्युर् हरति ॥ illud सकलं autem, quod et A. praebet, expunximus; Rogerius दयितं quoque legit: *qui est chere*.